

CĂLĂUZA, URMEAZĂ-MĂ!

Prescott - Arizona

Un grup de copii cântă: „Vechea religie,” apoi un frate spune: „Copiii ți-au pregătit un dar, frate Branham.”

Copiii îi dau darul, iar o soră spune: „Copiii au economisit fiecare bănuț și au pregătit un cadou pentru tine, frate.”

Mulțumesc mult. Mulțumesc, frățiorul meu; mulțumesc, surioara mea. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Știți că Isus a spus: *„Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40). Voi sunteți bărbații și femeile de mâine, dacă mai există un mâine...

.....

(Un grup cântă o cântare).

După asta, cred că aș putea predica vreo patru ore. Nu este de mirare că voi, fetițele și băieții, cântați atât de frumos; ascultați numai cum cântă mamele și surorile voastre mai mari. Foarte frumos.

Cine este fetița care a condus cântarea? Nu cumva este cea pe care am întâlnit-o acolo? Are o voce minunată, și nu doar ea, ci voi toți. Cred că aici am auzit cele

mai frumoase cântece. Faceți repetiții? (Cineva spune: „Nu, frate. Așa cântăm noi.”). Da? Vă spun sincer că această pricepere în a cânta este o binecuvântare, iar mie îmi place foarte mult când se cântă frumos. De altfel, întotdeauna am spus că atunci când voi merge în cer, aș vrea să merg într-un loc unde se cântă.

Voi știți, desigur, că cântecele dau curaj. Ați știut aceasta, nu-i așa? Știți ce fac soldații când se duc la luptă? Cântă, pentru că aceasta le dă curaj. La fel facem și noi: când mergem la luptă cântăm, pentru că aceasta ne dă curaj să mergem mai departe.

Vă mulțumesc, micuților, pentru acest dar minunat. Vă mulțumesc și din partea doamnei Branham, din partea Rebecăi, a lui Iosif și a Sarei. Este foarte greu să găsești cuvinte de mulțumire pentru acești copilași care și-au economisit bănuții... Nu vreau să-i primesc. Am privit înăuntru și am văzut o bancnotă de 10 dolari, iar atunci mi-am zis: „Cum aș putea primi?”

Darul lor îmi amintește de o mică istorioară, pe care aș vrea să v-o spun.

Era odată o femeie văduvă care avea o mulțime de copii. Bărbatul îi murise, iar ea avea doar doi bănuți pentru zeciuială, la fel ca bănuții pe care i-ați strâns voi. Și știți ce a făcut? S-a dus și i-a pus în cutia cu zeciuiala Domnului, iar Isus stătea deoparte și privea.

Eu m-am întrebat adesea: „Oare eu ce aș fi făcut dacă eram acolo?” Probabil aș fi alergat la ea și i-aș fi spus: „Nu! Nu, soră, nu face aceasta! Nu putem lua bănuții de la tine, deoarece îți trebuie pentru copilași.” Înțelegeți? N-aș fi lăsat-o să-i pună, dar Isus a lăsat-o. De ce? Pentru că El știa că este mai fericit să dai decât să primești; știa ce urma să facă pentru ea. Înțelegeți?

Astfel, le mulțumesc din toată inima celor mici. Vă mulțumesc și vouă tuturor, precum și fraților Leo și Gene, pentru această părtășie minunată. Pentru mine,

acestea au fost trei zile de închinare.

De fapt, chiar și atunci când sunt la vânătoare în junglă, sau oriunde m-aș afla, pot să vă privesc sau să vă aud vorbind, dar în după-amiaza aceasta am avut privilegiul să vă vizitez acasă. Niciodată n-am văzut un loc în care să fie atâtea case frumoase și îngrijite, iar oamenii să aibă atâta respect pentru Hristos și pentru Evanghelie. Desigur, voi ați pornit pe calea cea bună. Mergeți înainte și Dumnezeu să fie cu voi!

Vreau să vă spun că am făcut câteva vizite. Astfel, ieri le-am vizitat pe surorile acestea; nici măcar nu le-am cunoscut, pentru că le-am văzut doar ochii și nasul de sub învelitori. Prin bunătatea fraților Leo și Gene, care m-au însoțit pe la casele voastre, am dat mâna cu copilașii, care sunt prorocii și prorocițele epocii viitoare, dacă va mai fi vreuna.

Voi știți că Isus îi iubește pe copii, iar Biblia spune că era un băiețel care se numea Moise. Noi vom vorbi puțin despre el. Era un copil foarte cuminte, dar știți de ce? Pentru că a fost crescut de o mămică adevărată, care l-a învățat despre Domnul. Acesta este motivul.

Eu cred că și mămicile voastre sunt la fel ca ea și vă învață despre Domnul, de aceea trebuie să le ascultați.

Știți care este prima poruncă din Biblie, însoțită de o făgăduință? Poate este cam greu să înțelegeți aceste porunci, dar prima dintre ele este: „*Să nu ai alți dumnezei afară de El,*” iar prima poruncă însoțită de o făgăduință se adresează copiilor. Ați știut aceasta? El a spus: „*Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, cum ți-a poruncit Domnul Dumnezeul tău, ca să ai zile multe și să fii fericit în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.*” (Deuteronom 5.16). Dacă îi veți asculta pe părinții voștri, veți avea o viață lungă pe pământul pe care vi l-a dat Domnul, ceea ce înseamnă că veți avea mai mult timp să-L slujiți.

Nădejdea mea este că privesc la un grup de predicatori, cântăreți și evangheliști ai zilei de mâine, desigur, dacă va mai fi vreuna.

Vreau să vă spun că există posibilitatea de „a ucide” un om prin bunătate, și aceasta faceți voi, cei de aici. Cum? Am mâncat până n-am mai putut. Niciodată n-am fost atât de bine tratat ca aici. Cred că dacă aș fi fost un înger venit din cer, nu m-ați fi primit atât de bine, de aceea tot ce pot spune este că vă mulțumesc.

Vă spun sincer că, dacă veți veni și voi la Tucson, nu voi putea să vă primesc la fel de bine, pentru că nu am priceperea necesară, dar voi face tot posibilul să vă simțiți bine.

Vreau să le mulțumesc fratelui și sorei Shantz, pentru că în după-amiaza aceasta am avut privilegiul să-i întâlnesc pe copiii lor și pentru că ne-au deschis ușa casei lor ca să putem sluji Domnului în ea. Deși nu pare a fi un lucru mare, este, deoarece așa ceva se întâmpla doar în zilele Bibliei, iar în fața lui Dumnezeu are aceeași valoare ca și atunci.

Să nu uitați că dacă ar mai fi mulți ani de acum înainte, oamenii ar privi în urmă și ar spune: „O, dacă aș fi trăit în zilele acela, la Prescott!”

Prieteni, noi trăim în ziua aceasta, apoi vom ajunge la capătul drumului, unde ne va aștepta răsplata din ziua aceea măreață.

Acum vom deschide Cuvântul lui Dumnezeu ca să citim din El, dar înainte de a face aceasta, haideți să vorbim cu Dătătorul Lui.

Isuse bun, nu pot să-mi exprim sentimentele și recunoștința față de fratele Mercier, fratele Goad și toți acești oameni cumsecade, împreună cu copiii lor, care au fost atât de buni cu noi de când am venit aici, deoarece bunătatea lor a întrecut toate

așteptările. Noi știm că ei sunt drăguți și buni, dar nu ne așteptam să fim tratați ca niște regi.

Doamne, Te rog să fii întotdeauna cu ei, să le umpli inimile cu Duhul Sfânt și să le dai Viața veșnică. Îngăduie ca în ziua fără sfârșit, să ne întâlnim în prezența Celui înaintea căruia ne închinăm, pe care Îl iubim și-L lăudăm pentru toate acestea. Până atunci, ține-ne credincioși în Cuvântul Tău, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Azi-dimineață v-am ținut foarte mult, dar acum voi încerca să termin repede și să vorbesc în așa fel încât să fiu înțeles și de cei mici și de cei mari.

Voi citi din Evanghelia după Marcu capitolul 10, începând de la versetul 17 la 22:

„Tocmai când era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?”

„Pentru ce Mă numești bun?”, i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu.

Cunoști poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.”

El l-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.”

Isus S-a uitat țintă la el, l-a iubit și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-

Mă.”

Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuții.”

Aș vrea să aduc un mesaj micuț, potrivit atât pentru copii, cât și pentru adulți. Astfel, voi vorbi despre subiectul: „Urmează-Mă!” și „Călăuza,” pentru că cineva călăuzește: „Călăuza,” și cineva este chemat s-o urmeze: „Urmează-Mă!”

Fiecare dintre noi am făcut primii pași fiind călăuziți de cineva și desigur, mamele noastre își amintesc acei pași, dar noi nu ni-i amintim. Cineva v-a călăuzit și ați început să faceți primii pași, iar eu pot să-mi amintesc când Billy Paul, Iosif și ceilalți copii ai mei, au făcut primii lor pași.

De obicei, mama îl călăuzește pe copilaș când acesta face primii pași, pentru că ea este acasă, în timp ce tatăl este plecat la lucru să câștige bani pentru a-l întreține. Copilul face primii pași, iar seara, când tatăl se întoarce acasă, mama se duce la el și-i spune: „O, dragule, copilașul nostru poate să meargă. Vino să-l vezi și tu.”

Și copilașul face primul pas ținându-se de degetul mamei, pentru că nu are putere și cade imediat. Și voi a trebuit să vă țineți de degetul mamei. Când ați făcut primul pas, cineva a fost acolo și v-a ajutat, iar când veți face ultimul pas din viața voastră, Cineva vă va ajuta din nou. Așa este.

Vreau să țineți minte aceasta: Când ați făcut primul pas, a fost cineva care v-a călăuzit, iar când îl veți face pe ultimul, va fi din nou cineva care vă va călăuzi.

Noi avem nevoie de călăuzire, de aceea Dumnezeu ne-a asemănat cu oile. Ați știut că oaia nu se poate descurca singură? Ea umblă înapoi și încolo, se rătăcește și nu ajunge nicăieri, de aceea are nevoie de cineva s-o călăuzească, iar acest lucru îl

face păstorul.

Când era pe pământ, Domnul Isus a spus că El este Păstorul cel bun care călăuzește oile.

Dar acum, noi trăim într-o altă zi; totul s-a schimbat; totul s-a pervertit. Știți ce călăuză pun oamenii de astăzi în fața oilor? O capră. Și știți unde le călăuzește capra? Drept la moarte. Sărmanele oițe nu știu unde se duc; ele nu știu decât să meargă după călăuză, iar aceasta le duce drept la moarte. Apoi, capra sare și merge mai departe, în timp ce oile rămân acolo și sunt omorâte.

Vedeți, capra nu este o călăuză bună, dar Isus, Păstorul cel bun, își ia oile de mână și le călăuzește la Viață. Da, este nevoie de cineva să le călăuzească pe oi.

Mai întâi este bunătatea mamei, apoi este cuvântul tatălui. Astfel, după ce mama ne ajută să facem primii pași, toți alergăm la tata după înțelepciune, pentru că el este capul familiei. Nu că ar fi mai deștept, dar tatăl este călăuză familiei, iar noi facem ce spune el.

Dacă tata zice: „Fiule, vreau să faci cutare lucru...” noi îl ascultăm imediat, pentru că ascultăm de înțelepciunea lui. El a învățat foarte multe lucruri și, punându-i întrebări, putem profita de ceea ce știe.

De exemplu, îți poate spune: „Fiule să nu faci cutare lucru, pentru că nu este bine. Când eram ca tine, tata mi-a spus să nu fac aceasta, dar nu l-am ascultat și uite ce lucru rău mi s-a întâmplat din cauza aceasta.” Apoi îți spune ce să faci ca să fie bine.

După călăuzirea mamei, noi avem nevoie de înțelepciunea și înțelegerea tatălui, după care mergem mai departe, la o altă călăuză și aceasta este învățătoarea. Ea

Încearcă să ne învețe și să ne dea educație cât poate de bine și ne duce până în punctul unde putem citi Biblia și cântările, astfel încât să putem afla singuri despre Dumnezeu. Înțelegeți? Și încă ceva. Tot învățătoarea este aceea care vă învață să citiți și să scrieți. Este mare lucru să ai o învățătoare bună, care să te învețe lucruri bune. După ce o părăsești pe învățătoare, urmează alte călăuze: profesorii, care te călăuzesc mai departe. Înțelegeți?

Deci, mămica v-a învățat să mergeți; tăticul v-a învățat să fiți isteți și cuminiți, cum să aveți grijă de voi și cum să vă comportați, iar învățătoarea v-a educat și v-a învățat să scrieți și să citiți.

Dar când îi părăsiți pe tăticul, pe mămica și pe învățătoare, trebuie să vă ia altcineva în grijă. Cine ați vrea să vă ia în grijă în continuare? (Un copil spune: „Isus”). Așa este. Isus trebuie să vă ia în grijă. Acesta este un răspuns cât se poate de bun, pentru că Isus are grijă de voi în continuare.

Tânărul despre care am citit în textul nostru era foarte bogat și a fost călăuzit destul de bine. Astfel, mama lui l-a învățat să meargă. Vedeți voi, poate abia terminase liceul și era foarte admirat de ceilalți. Fiind călăuzit corect, el mergea bine, așa cum îl învățase mama lui și a avut succes, pentru că era deja bogat. Avea 18 ani și abia terminase liceul, dar era deja bogat. Vedeți voi, călăuzele pe care le avusese au fost bune. Mama lui l-a învățat să meargă; tatăl l-a învățat cum să se descurce, așa că deși era tânăr, băiatul era deja bogat, câștigase o grămadă de bani. În ciuda vârstei pe care o avea, era un om cu influență, plin de succes și educat.

Adevărul este că are o mare importanță felul în care sunt crescuți copiii; contează foarte mult, iar acest tânăr fusese călăuzit de oameni religioși.

Ați știut că există o mulțime de copii care nu primesc o călăuzire religioasă în familie? Părinții lor nu cred în Dumnezeu, așa că beau, fumează, se ceartă, lipsesc noaptea de acasă, nu pregătesc mâncare pentru micuții lor și așa mai departe. Nu

sunteți fericiți că părinții voștri sunt creștini?

Când veți avea și voi copii, n-ați vrea să fiți niște părinți la fel cum sunt părinții voștri? Aceasta este foarte bine.

Deci, acest tânăr a primit o călăuzire religioasă mult mai bună decât ceilalți tineri de vârsta lui, deoarece în discuția avută cu Isus, a spus că a ținut poruncile încă din copilărie.

Și voi ați avut călăuze bune. Tatăl și mama voastră au făcut tot ce au putut ca să deveniți adevărați domni și doamne, adevărați slujitori ai lui Dumnezeu.

Și nu uitați! Într-o zi veți muri, iar dacă veți trăi până la venirea lui Isus, veți fi luați la cer în răpire. Știați aceasta? Dacă mămica și tăticul mor înaintea voastră și Isus nu vine în generația aceasta, ați știut că mai întâi vor învia și vor fi proslăviți ei și apoi va avea loc răpirea? Trâmbița lui Dumnezeu va suna și mai întâi vor învia cei morți în Hristos, apoi noi, care am rămas în viață, vom fi răpiți împreună cu ei. Vom fi schimbați într-o clipă.

Trebuie să ținem minte aceasta, pentru că este lucrul cel mai important din viața noastră. Înțelegeți acum? Cel mai important lucru din viața noastră este să ne pregătim pentru întâlnirea cu Dumnezeu, dar pentru aceasta nu ajunge să fim religioși.

Tânărul nostru a zis: „*Bunule Învățător...*”

Înainte de a vorbi despre aceasta, amintiți-vă că el fusese învățat să meargă corect; fusese educat bine, știa cum să câștige bani, era bogat, avea influență și era religios, dar se confrunța cu o problemă cu care ne confruntăm cu toții, și anume: problema Vieții veșnice, pentru că religia nu ne poate da Viața veșnică, ci

este doar o fațadă. Tânărul din lecția noastră a avut cei mai buni profesori, dar cu toate acestea îi lipsea ceva, și pentru că era conștient de aceasta, a spus: „*Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?*”

Voi credeți că Isus era Dumnezeu, așa-i? Și pentru că știa ce gândea tânărul, i-a zis: „*Ține poruncile...*” Prin aceste cuvinte, Isus a țintit chiar în religia lui, ca să vadă ce va spune de data aceasta. Cu alte cuvinte, i-a zis: „*Ține-ți religia!*”

Și tânărul l-a răspuns: „Am făcut aceasta încă de când eram copil, pentru că părinții și preotul m-au învățat această religie, dar cu toate acestea, știu că nu am Viață veșnică.”

Vedeți? Poți să fii bun, să nu furi, să nu fumezi, să nu minți și să nu-ți înșeli părinții. Să nu începi să spui minciuni, pentru că o minciună mică o trage după ea pe următoarea, și te vei trezi că îți va fi mai ușor să minți decât să spui adevărul. Înțelegeți? Nu trebuie să faceți aceasta! Nu trebuie să mințiți!

Ați știut că trupul vostru nu este făcut să mintă? Știați că oamenii au inventat un aparat care citește reacțiile nervilor voștri? Îți pun o bandă îngustă în jurul încheieturii mâinii și una în jurul capului.

Poate îți zici: „Am mințit, dar pot s-o fac cu atâta ușurință, încât toți vor cred că spun adevărul.”

Ei te vor întreba: „Este adevărat că duminică după-amiază ai fost la fratele Shantz și l-ai ascultat pe fratele Branham predicând?”

Dacă vei răspunde: „Nu, domnule, nu am fost acolo!” detectorul de minciuni va spune: „Ba da, ai fost! Ba da, ai fost!” Știați aceasta?

Tu vei spune din nou: „Nu am fost!” dar el va repeta: „Ba da, ai fost!”

Minciuna este un lucru îngrozitor, iar noi nu am fost făcuți să mințim. Este un lucru atât de îngrozitor, încât atunci când minți îți este afectat sistemul nervos, ceea ce îți provoacă ulcer și alte boli, iar în final te va ucide. Minciuna este un lucru rău pentru că noi nu am fost făcuți nici ca să mințim, nici ca să furăm și nici ca să facem altceva de felul acesta.

Tânărul acesta nu a mințit și nici nu a furat vreodată, dar cu toate acestea și-a dat seama că nu avea Viața veșnică, așa că a întrebat: „Ce pot face ca s-o am?” Prin răspunsul Său, Isus a arătat clar că religia nu este suficientă pentru aceasta: „*Ține poruncile!*” i-a zis El.

„Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.” Vedeți? Deși ținuse toate poruncile, tânărul știa că nu are Viața veșnică.

Și Isus a continuat: „*Dacă vrei să ai Viața veșnică și să fii desăvârșit, îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.*”

Desigur, nu este nici o problemă dacă ai bani și nu este rău că ești bogat sau ești un om influent. Totul este cum te porți după ce ai ajuns așa, înțelegeți?

Deci Isus i-a zis: „*...du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea și urmează-Mă.*” Dar tânărul avea atâția bani, încât nu mai știa ce să facă cu ei. Vedeți voi, era foarte admirat de cei din jur, și era foarte bine pregătit pentru viață, deoarece primise o educație foarte bună de la mama lui, de la tatăl lui, de la preoți și de la toți ceilalți, dar cu toate acestea îi lipsea ceva.

Acum mă voi adresa adulților. Tânărul știa că-i lipsea ceva și că nu avea Viața veșnică, deoarece religia nu aduce cu sine Viața veșnică, nici formele, senzațiile, sentimentele, etc. De exemplu, dacă te superi, simți ceva; dacă plângi, nu este nici o problemă, dacă strigi este bine, dar toate acestea nu înseamnă nimic, pentru că tu ai nevoie de Viață veșnică.

Poate zici: „Eu am fost un baptist credincios!” sau: „Am fost un metodist, un prezbiterian sau un pentecostal...” dar aceasta nu înseamnă nimic.

Cam așa era și cu tânărul acesta: El fusese educat în religia aceluia timp, dar cu toate acestea nu avea Viață veșnică și dorea să știe cum o poate primi. El a fost îndrumat bine, dar când a fost pus în fața alegerii, a refuzat să se lase călăuzit spre Viața veșnică. Călăuzele pe care le avea deja, aveau atâta influență asupra lui încât nu voia să le părăsească.

Aceasta este ceea ce vrea să vă spună fratele Branham, deși merge cam adânc pentru puterea voastră de înțelegere.

Educația este bună; este bine să mergeți la școală și să învățați, dar aceasta nu vă mântuiește. Este bine să ai mulți bani, să-ți crești copiii, să le asiguri hrană și îmbrăcăminte muncind cum a muncit mama și tatăl tău. Este foarte bine, dar aceasta nu vă mântuiește. Puteți merge într-un laborator și să învățați cum să amestecați substanțele, cum să despicați atomii; puteți să vă urcați într-o rachetă și să mergeți pe lună, dar aceasta nu vă va mântui. Voi aveți nevoie de Viața veșnică, iar aceasta v-o poate da Unul singur. Mămica nu poate să v-o dea; tatăl nu poate să v-o dea; păstorul sau călăuză voastră de aici, nu poate să v-o dea, nimeni nu poate să v-o dea, de aceea, cine vrea Viața veșnică trebuie să vină la Isus Hristos, pentru că El este singurul care v-o poate da.

Învățătoarea poate să vă dea educație, iar voi trebuie să învățați ce spune ea; mama poate să vă învețe să mergeți în picioare și voi trebuie să faceți aceasta; tata poate să vă învețe cum să vă descurcați în viață și voi învățați și aceasta, dar

singurul care poate să vă dea Viața veșnică este Isus. Înțelegeți?

Preotul tău, călăuza ta și așa mai departe, pot să te învețe religie; poți să înveți mesajul pe care noi încercăm să-l aducem, dar nici aceasta nu-ți dă Viață veșnică, ci trebuie să-L primești pe Isus Hristos. Mă înțelegeți cu toții? Dacă vrei să ai Viața veșnică, trebuie să-L primești pe Isus Hristos.

Problema este că de multe ori călăuzele au atât de multă influență asupra noastră, încât atunci când suntem puși în fața alegerii, nu mai știm ce să facem.

Oh, dar dacă respingi călăuzirea spre Viața veșnică, nu mai este nici o nădejde pentru tine, pentru că aceasta este Viața care nu se sfârșește niciodată. Educația este bună, pentru că ne este folositoare aici. Aparatele sunt bune, banii sunt buni, a fi un om bun este bine, dar vedeți voi, când viața aceasta se sfârșește, nu vă mai rămâne nimic. Înțelegeți? Dar voi, adulții, mă înțelegeți? Nu vă alegeți cu nimic.

Acesta este motivul pentru care trebuie să-L primim pe Isus Hristos: ca să avem Viață veșnică, pentru că numai El ne poate călăuzi într-acolo.

Chiar dacă tânărul nostru a obținut toate aceste lucruri din școală și de la părinții lui, vedem că a pierdut lucrul cel mai de preț pe care ar fi putut să-l aibă: călăuzirea Duhului Sfânt, pentru că Isus i-a zis: „*Vino și urmează-Mă!*” dar el L-a refuzat.

Voi, fetele și băieții care veți absolvi în curând școala, să știți că cea mai mare Călăuză care există este Isus Hristos, pentru că El ne călăuzește spre Viața veșnică. Această călăuzire se află în fața fiecărei ființe umane, iar oamenii au ocazia să aleagă.

Fiecare om are posibilitatea să aleagă, ceea ce este un lucru mare. Tăticul și

mămica voastră au ales să aibă un băiețel sau o fetiță drăguță. Apoi, într-o zi veți avea și voi posibilitatea de-a alege dacă vreți să învățați de la învățătoare sau nu. Ea vă explică foarte bine, dar voi puteți fi niște băieți atât de răi încât să nu vreți să învățați; sau voi, fetele, puteți fi atât de rele încât să nici nu ascultați ce vă spune. Deci, chiar dacă sunteți mici, aveți posibilitatea de-a alege.

Apoi mama vă întreabă:

„Ai luat 10 la examen?”

„Nu! Am luat o notă mică.”

„Da? Înseamnă că trebuie să te apuci de învățat.” Și trebuie s-o faceți! Trebuie să învățați cum spune mama și tata.

Totuși, voi aveți din nou posibilitatea de-a alege: puteți să-i ascultați și să vă apucați de învățat sau puteți să nu învățați. Puteți spune pur și simplu: „Nu vreau să învăț!” pentru că aveți posibilitatea de a alege.

Mai târziu, veți avea posibilitatea de-a alege cu ce băiat sau fată vă veți căsători. Da, tot timpul vieții, aveți posibilitatea de a alege. Va trebui să alegeți dacă vreți să trăiți și după această viață, sau dacă vă mulțumiți doar cu admirația oamenilor de aici: să fiți actori, dansatori, etc.

Uitați-vă la fetițele care au cântat mai devreme. Ce voce minunată au! Ele ar putea să-și cultive această calitate și să devină cântărețe de operă; și la fel băieții. Dacă ar alege să-și vândă dreptul de întâi născut, ar putea ajunge ca Elvis Presley. Dar voi nu vreți aceasta, nu-i așa?

Dumnezeu v-a dat un talent, iar voi trebuie să alegeți pentru cine vreți să-l folosiți: pentru Dumnezeu sau pentru Satan?

Leo, fratele vostru de aici, are talentul de a conduce. Și ce face el cu acest talent? Intră în afaceri ca să devină milionar sau întemeiază un cămin în care să se adune toți oamenii care vor Viața?

Voi trebuie să alegeți ce vreți să faceți.

Fiecare din voi trebuie să aleagă și fiecare din noi trebuie să-și pună întrebarea: „Cum rămâne cu Viața veșnică? Voi trăi și după această viață sau nu?” apoi trebuie să venim la Isus ca să primim Viața veșnică.

Dumnezeu ne-a dat posibilitatea să alegem și nu ne împinge în nici o parte, ci ne lasă să hotărâm singuri. Deci nu trebuie să vă silească nimeni, ci trebuie să alegeți singuri.

Acum haideți să-l urmărim cu toții pe tânărul acesta, și adulții și copiii. Haideți să vedem ce alegere a făcut el și unde a ajuns.

Poate că atunci când vor crește, fetițele și băieții aceștia cu voci atât de minunate se vor gândi să facă o carieră din arta de a cânta. Îl știți pe tânărul Elvis Presley? M-ați auzit vorbind despre el în predicile mele? De fapt, eu spun doar că el a avut posibilitatea de a alege, așa cum puteți alege și voi. El a descoperit că poate să cânte și uitați-vă ce a făcut: același lucru pe care l-a făcut și Iuda Iscarioteanul: L-a vândut pe Isus. Domnul Isus i-a dat o voce minunată, dar ce a făcut cu ea? A vândut-o diavolului. Gândiți-vă că a refuzat să meargă cu Isus, iar într-o zi trebuie să ajungă la capătul drumului.

Tânărul bogat a făcut același lucru, de aceea aș vrea să-l urmărim puțin.

El era un om cu influență, probabil un tânăr drăguț, cu părul negru, pieptănat într-o parte și bine îmbrăcat, așa că femeile își ziceau: „O, ce tânăr chipeș!” Probabil că el le făcea cu mâna, iar ele îi răspundeau. Se credea foarte important, pentru că era tânăr și chipeș, dar nu privea în jos, spre capătul drumului.

„Sunt tânăr, frumos și bogat, așa că pot cumpăra tot ce-mi doresc. Aș putea s-o iau pe oricare din aceste fete, pentru că toate mă plac și știu că sunt un om mare.” Și le avea într-adevăr pe toate aceste, pentru că urmărea atent toate sfaturile tatălui său.

„Sunt și foarte religios, pentru că mă duc la biserică.”

Da, putea merge mai departe, admirat, bogat și celebru.

Astăzi, voi aveți posibilitatea să ajungeți o stea de cinema sau ceva de felul acesta. Cei mai mulți dintre copiii de astăzi, știu mai multe despre acești actori celebri decât despre Isus Hristos. Vedeți? Voi îi învățați despre Isus, dar când se uită la un film, îi cunosc pe actori și știu totul despre ei; sunt bine informați. Vorbiți-le însă despre Biblie și veți vedea că nu știu nimic despre ea. Vedeți? Este vorba de a face o alegere greșită. Cântăreții își vând talentul dat de Dumnezeu pentru faimă.

Și iată-l pe tânărul nostru ajuns la sfârșitul vieții. Haideți să-l mai urmărim puțin. Știți ce spune Biblia despre el? A avut tot mai mult succes, dar faptul că ai succes nu dovedește întotdeauna că ai făcut o alegere corectă. Știți ce a făcut el? A început să se distreze, să dea petreceri și să cheltuiască o grămadă de bani cu fetele. Apoi, probabil s-a căsătorit și a avut o familie. S-a îmbogățit atât de mult, încât a trebuit să-și construiască hambare noi. Mai mult, a zis: „Vedeți? Nu m-am dus după Isus, dar uitați-vă ce bine mi-a mers!”

Puteți să-i auziți pe oameni spunând: „Priviți cum m-a binecuvântat Dumnezeu!” dar aceasta nu înseamnă nimic. Înțelegeți?

După un timp, hambarele lui s-au umplut atât de tare încât tânărul a zis: „Suflete, odihnește-te! Am atâția bani și atâta succes! Sunt un om atât de important și de puternic! Sunt membru la toate cluburile, am în mâini bogățiile lumii, am pământuri întinse și grămezi de bani. Toți oamenii mă admiră.” Dar știți ce spune Biblia? „...Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?” (Luca 12.20).

Ce s-a întâmplat apoi? La porțile lui zăcea un cerșetor, un creștin bătrân. La Ierusalim, oamenii mănâncă pe acoperișurile caselor, iar firimiturile cad pe jos: bucăți de carne, pâine, etc. Acele firimituri nu se adună, ci sunt lăsate pentru câini. Îmi permiteți să fac o mică glumă aici?

Ei au M.P.T. Știți ce înseamnă aceasta? Muște. Peste tot sunt muște: muște pe pâine, muște pe carne, muște pe unt. Peste tot sunt numai muște care zboară prin toate murdăriile și apoi se așază pe mâncare.

Oamenii se urcă pe acoperișul clădirii să mănânce, iar ceea ce cade de la masa lor, se mătură jos. Imediat vin câinii de pe străzi și mănâncă toate acele resturi, dar omul acesta îl lăsa pe bietul creștin bătrân să zacă în stradă și să mănânce ceea ce cădea de la masa lui.

Numele acestui sărman era Lazăr, iar după un timp s-a umplut de bube, dar pentru că nu avea nici o posibilitate să se trateze, veneau câinii și i le lingeau.

Bogatul avea bani să-și cumpere tot felul de leacuri dacă s-ar fi îmbolnăvit și avea o mulțime de doctori, dar știți, uneori doctorii nu te pot ajuta și leacurile lor nu folosesc la nimic, ci depindem de îndurarea lui Dumnezeu.

Și iată că bogatul a ajuns la capătul drumului. Doctorii nu l-au mai putut ajuta, asistentele nu l-au mai putut ajuta, medicamentele nu l-au mai putut ajuta și a murit. Sufletul i-a părăsit trupul, așa că a lăsat toți banii, toată educația și toată

admirația oamenilor. Desigur, rudele i-au organizat un serviciu funerar pompos, poate au înălțat și drapelul. A fost prezent primarul orașului și predicatorul, care a spus: „Fratele nostru a plecat în slavă,” și așa mai departe, dar Biblia spune că fiind în iad, în chinuri, a ridicat ochii și privind peste acea mare prăpastie, l-a văzut în cer pe cerșetorul care zăcuse la poarta lui plin de bube, așa că a strigat: *„Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și trimite pe Lazăr să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba; căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta.”* (Luca 16.24).

Vedeți, el a făcut o alegere greșită în viață. Astfel, până când a ajuns la capătul drumului, a fost călăuzit de religie, de educație și de succes, dar acolo s-au sfârșit toate, așa că nu a mai avut nici un sprijin.

Înțelegeți, micuților? El n-a avut nimic care să-l sprijine. Acolo banii nu l-au mai putut ajuta cu nimic; prietenii, doctorii și medicamentele nu l-au putut ajuta; preotul și religia nu l-au mai putut ajuta. De ce aceasta? Pentru că atunci când a stat în fața alegerii, a refuzat să-L primească pe Isus, a refuzat Viața Veșnică. Ce i-a mai rămas? Să se afunde în moarte, în iad. Ce greșală fatală a făcut tânărul acela când a refuzat călăuzirea lui Isus! Și nu doar el, ci foarte mulți tineri de astăzi fac aceeași greșală prin faptul că refuză să se lase călăuziți de Domnul Isus.

Cred că acum puteți vedea cât poate fi de fatal să refuzi Viața veșnică, să refuzi călăuzirea lui Isus, atunci când îți spune: „Vino și urmează-mă!”

Ați auzit ce a spus băiatul acela drăguț în după-amiaza aceasta? Când pleci din școală ai nevoie de o altă călăuză, de aceea lăsați ca această Călăuză să fie Isus, pentru că El este Biblia. Credeți aceasta? Biblia este Viața lui Isus și poruncile Sale în formă de literă. Deci, trebuie să privim acolo ca să putem vedea. Acesta este planul; aceasta este harta pe care ne-a lăsat-o și pe care trebuie s-o urmăm pentru obținerea Vieții veșnice.

Din cele relatate în Cuvânt, constatăm că tânărul bogat era pierdut, de aceea

haideți să mai luăm un exemplu.

Aveți timp și răbdare să luăm un alt tânăr bogat și influent care a făcut o alegere corectă? V-ar face plăcere să auziți? Bine, atunci haideți să luăm un alt tânăr bogat și influent, care a fost pus în fața aceleași alegri. Din exemplul precedent, am văzut unde a ajuns în final acel tânăr, chiar dacă a dus-o foarte bine: când a murit, el a fost pierdut și a mers în iad.

Vom vorbi acum despre un alt tânăr confruntat cu aceeași situație, un tânăr bogat și cu influență care, spre deosebire de primul, a acceptat călăuzirea lui Hristos, ceea ce trebuie să facem și noi.

Textul care ne vorbește despre acest tânăr se află în Evrei 11.23-29. Dați-mi voie să-l citesc. Mai aveți puțină răbdare cu mine, nu-i așa? Vom citi, apoi veți putea spune: „L-am auzit pe fratele Branham citind din Biblie.” Înțelegeți? În felul acesta, veți ști că nu v-am vorbit de la mine, ci este tot Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultați deci ce spune Biblia despre acest tânăr. Fiți atenți!

„Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui faraon,

ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.

El socotea ocară lui Hristos...” În vechime, în zilele lui Moise, era tot Hristos. Vedeți? El este singurul care are Viața veșnică.

„Ocara lui Hristos...” Voi știți ce înseamnă aceasta: să fii numit „Holly-roller” și așa mai departe.

Dar Moise „socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.”

Știți ce înseamnă aceasta? Înseamnă că Moise fusese foarte, foarte sărac. Tatăl lui se numea Amram, iar mama, lochebed. Ei erau foarte săraci, dar erau creștini. Biblia spune că erau în robie și munceau din greu, deoarece trebuiau să facă o mulțime de cărămizi pentru Faraon. Și știți ce s-a întâmplat? Fiica aceluia Faraon a coborât într-o zi la râu. Era tocmai ziua în care lochebed, mama lui Moise, l-a pus pe copilaș într-un coș de nuiete și i-a dat drumul pe apă. Crocodilii îi mâncaseră pe toți copilașii evrei, deoarece soldații egipteni îi omorau aruncându-i în apă. Femeia l-a pus în coșul de nuiete și i-a dat drumul pe apă. Știți ce a făcut ea ca să-i țină pe crocodili departe? A uns coșul cu smoală.

Crocodilul venea gândindu-se: „Hmm... un evreu mic și gras... Am să-l prind...” Îl auzea plângând, dar când se apropia era izbit de mirosul de smoală. Vedeți, mama a fost călăuzită cum să-și apere copilașul, așa că crocodilul făcea cale întoarsă, pentru că nu voia să aibă de-a face cu așa ceva.

Și în timp ce coșulețul plutea pe râu, surioara lui, Miriam, îl urmărea. Apoi a venit fiica lui Faraon și l-a scos afară din apă.

Știți, mamele voastre spun că voi sunteți cei mai drăguți copilași din lume, și așa trebuie să spună, însă Biblia spune că acest băiețel era cu adevărat frumos: o mogâldeață blondă care țipa și lovea cu piciorușele în coșuleț, pentru că îi era dor de mama lui. Și știți ce s-a întâmplat? Dumnezeu a pus în inima fiicei lui Faraon, toată dragostea pe care ar putea s-o aibă o mamă pentru copilașul ei. Simțea că inima ei se rupe de dragul lui, așa că a zis: „Acesta este fiul meu!”

Dar era o problemă: nu îl putea alăpta, iar pentru că în vremea aceea nu erau sticlulele cu care ați crescut voi, avea nevoie de o femeie care să-i alăpteze copilul... și cum Miriam era acolo, i-a zis: „Îți aduc eu o mămică potrivită.”

„Bine, du-te și adu-o.” Și știți pe cine a adus fetița? Chiar pe mama lui Moise. Aceasta era cu adevărat înțelepciune, așa-i? S-a dus și a adus-o chiar pe mama băiatului.

Și ea a zis: „Am să iau băiatul și am să-l cresc în locul tău.” „Știi ce?” i-a răspuns fiica lui Faraon, „am să-ți dau trei sute de dolari pe săptămână, iar dacă vrei, poți să locuiești la palat.”

Vedeți cum lucrează Dumnezeu când te încrezi în El și stai neclintit în credință? Copilul acela era un proroc, iar ea știa aceasta. Astfel, s-au dus la palat și Moise a fost crescut de propria sa mamă, care primea trei sute de dolari pe săptămână ca să se îngrijească de tot ce-i trebuia. Gândiți-vă la aceasta!

Apoi când băiatul s-a făcut mare, ea l-a învățat să scrie și să citească, iar mai târziu i-a zis: „Moise, tu ești un copil bun. Tatăl tău și cu mine, ne-am rugat lui Dumnezeu, iar El ne-a descoperit că ești prorocul care va elibera poporul în viitor.”

Când s-a făcut mare, el a fost primit în familia Faraonului. Privindu-i pe cei din poporul său, care erau creștini, Moise a văzut că nu aveau cele necesare și plâneau din pricina robiei aspre. Egiptenii îi băteau cu biciul până le țâșnea sângele pe spate. Verii lui, unchii, tatăl, mama și frații lui, erau bătuți fără milă, în mlaștini, dar în adâncul inimii sale, el știa că ei sunt poporul făgăduinței lui Dumnezeu.

Astfel, a ajuns în fața alegerii: să devină un om bogat, stăpân pe toate bogățiile Egiptului, sau să fie un simplu sclav, ca ceilalți din poporul său. În vremea aceea, Egiptul controla întreaga lume, dar cu toate acestea, Biblia spune că Moise a ales

ocara de a munci în noroi și de a fi creștin.

Egiptenii își băteau joc de ei și îi loveau, iar dacă vreunul dintre ei spunea ceva, îl omorau fără milă. Totuși, Moise a ales să fie cu acești oameni, în loc să fie chemat fiul fiicei lui Faraon. De ce a ales aceasta? Pentru că a văzut vremea sfârșitului. Acest tânăr bogat, l-a văzut pe Isus, așa cum îl vedem și noi, într-o vedenie, și a înțeles că la vremea sfârșitului i se va cere socoteală. Astfel, a primit călăuzirea lui Hristos și a considerat că ocară Lui este cea mai mare avuție.

Copilașilor, când colegii voștri de la școală vor spune cuvinte murdare și vă vor pune și pe voi să le ziceți, spuneți-le: „Nu! Eu sunt creștin!” Ei vor râde de voi și vă vor batjocori, dar voi să stați liniștiți și să le spuneți: „Sunt fericit că sunt creștin,” pentru că așa a procedat și Moise.

El a socotit ocară lui Hristos ca fiind o bogăție mai mare decât toate comorile Egiptului.

Haideți să vedem ce a făcut acest tânăr care a acceptat călăuzirea lui Hristos.

Primul tânăr bogat despre care am vorbit, nu a vrut să fie un ucenic al lui Isus, din cauză că era foarte admirat. Poate a devenit un actor celebru și făcea tot ce dorea, dar când a murit n-a mai avut pe nimeni să-l călăuzească. Educația lui era bună și la fel banii, dar când a venit moartea, s-a terminat. Nu s-a mai putut folosi de nimic din tot ce avusese în viață, n-a putut să-și cumpere un bilet de călătorie pentru cer și n-a putut ajunge acolo prin educație.

Și cel de-al doilea tânăr avea aceste lucruri: era educat și inteligent, mergea la școală, mama lui l-a învățat să se poarte frumos, era atât de inteligent încât îi putea învăța chiar și pe propriii săi profesori, dar Hristos era în inima lui mai presus de toate aceste lucruri, de aceea și-a zis: „Voi renunța la toate ca să-L urmez pe Isus!” Știți ce i-au făcut ceilalți? L-au alungat, așa că a devenit un sclav care

munca în noroi, la fel ca cei din poporul său.

Mai târziu, după ce a fugit din Egipt, într-o zi își păștea turma dincolo de pustie, și știți ce s-a întâmplat? (Un copil răspunde: „A văzut un foc într-o tufă.”). Așa este, a văzut un Foc într-o tufă și s-a dus să vadă ce este.

Vedeți, în loc să-i învăț eu pe copii, mă învață ei pe mine. Băiețelul acesta este foarte isteț. Cine este tăticul tău?

(Copilul răspunde: „Domnul Shantz.”).

Deci tăticul tău este domnul Shantz. L-ați învățat pe băiețel, nu-i așa? Ochișorii lui strălucesc de nerăbdare să răspundă.

Dumnezeu i-a vorbit lui Moise și i-a zis: *„Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt. Te-am ales să te duci să-Mi eliberezi poporul, de aceea îți dau putere să lovești pământul cu urgii, să prefaci apa în sânge, să aduci muște și păduchi. Nu vei fi atins de nimic, pentru că Eu te-am ales.”* (Exod 3 – parafrizare). De ce? Pentru că Moise Îl alesese pe Hristos, iar dacă tu Îl alegi pe Hristos și Hristos te va alege pe tine.

Dumnezeu i-a zis: „Tu M-ai ales pe Mine, iar Eu te aleg pe tine să mergi în Egipt.

Și ce a făcut Moise? A călăuzit afară două milioane de oameni și i-a dus în țara făgăduită.

Copilașilor, voi i-ați auzit pe frații Leo și Gene, pe tăticul și pe mămica voastră povestind ce s-a întâmplat în pustie, cum a căzut pâine din cer să hrănească poporul înfometat și toate celelalte lucruri care s-au întâmplat.

Timpul a trecut și vedem că Moise a ajuns un om foarte bătrân, de o sută douăzeci de ani și era încă în pustie. Dar deși era bătrân, oamenii nu se purtau frumos cu el.

Vedeți, uneori oamenii care spun că sunt creștini nu se poartă frumos cu voi, dar Isus se poartă frumos întotdeauna.

Citind în Biblie, vedem că oamenii se răzvrăteau împotriva lui Moise, dar cu toate acestea, el a rămas cu ei. Trebuia să rămână, pentru că el era conducătorul lor, iar Îngerul Domnului îi vorbea tot timpul. N-ar fi minunat dacă s-ar întâmpla și cu voi la fel?

Pentru aceasta, trebuie să faceți alegerea corectă. Alegeți-L pe Isus și El va face aceasta pentru voi.

Apoi vedem că bătrânul Moise a ajuns la capătul drumului. El nu mai putea să predice pentru că vocea îi slăbise, așa că l-a binecuvântat pe Iosua și a plecat pe vârful muntelui să moară.

Știți ce s-a întâmplat când a murit? Ce s-a întâmplat? (Un băiețel răspunde: „A înviat din morți.”). Așa este. Da, chiar așa este.

Poate ziceți: „De unde a mai scos-o și pe asta?”

O clipă. Băiețelul are dreptate, El a înviat din morți. De ce? Pentru că opt sute de ani mai târziu, era în Palestina, alături de Călăuza lui, de Isus Hristos, fiindcă a socotit ocară pentru Numele Său o bogăție mai mare decât toate comorile Egiptului. Călăuza Lui era acolo.

Voi știți că Biblia spune că în pustie era o Stâncă ce mergea cu Israelul, iar când

Moise era aproape de moarte, a pășit pe această Stâncă, adică Isus Hristos. Vă amintiți discuția pe care a avut-o Isus cu fariseii în Ioan 6?

Iudeii spuneau: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustiu, după cum este scris: „Le-a dat să mănânce pâine din cer.”* Dar Isus le-a răspuns: *„Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer. Este adevărat că ei au mâncat acea pâine, dar toți sunt morți pentru că nu au vrut să meargă mai departe. Eu sunt Pâinea vieții care S-a coborât din cer de la Dumnezeu.”*

„Părinții noștri au băut din Stâncă. Moise a lovit-o și apele au năvălit.”

„Eu sunt Stânca aceea.”

Da, iar când a ajuns în pragul morții, Moise s-a dus pe acea Stâncă. Și știți ce s-a întâmplat? Biblia spune că au venit niște îngerii și l-au luat.

Ce diferență între el și celălalt tânăr! Când a murit primul, nu a avut pe nimeni să-l sprijine, așa că a trebuit să se afunde în întunericul iadului, iar acum este acolo. Dar Moise?

El și-a ales Călăuza înainte de a pleca din viața aceasta. Părinții lui îl călăuziseră bine, iar când a crescut, a spus: *„Văd Viața veșnică. Voi merge cu poporul acesta sărac și respins, pentru că este poporul lui Dumnezeu. Nu sunt obligat s-o fac, fiindcă aș fi Faraonul de mâine al Egiptului, dar nu vreau aceasta. Aș putea avea toate bogățiile Imperiului, dar nu le vreau pentru că prefer să merg cu Hristos.*

Astfel, a intrat la Viață, iar când umblarea lui pe pământ s-a terminat, Călăuza îl aștepta să-l ia de mână.

N-ați vrea și voi această Călăuză? N-ați vrea să vă ia și pe voi de mână?

Sute de ani mai târziu, Moise a fost văzut împreună cu minunata sa Călăuză. Vedeți? El era călăuzit pentru că a făcut încă din tinerețe această alegere, iar acum Dumnezeu îl ținea de mână.

Tânărul bogat, care a refuzat Viața, este acum în iad. Amintiți-vă că el era educat și evlavios, mergea la biserică și era un om bun, dar a făcut o greșeală fatală: L-a refuzat pe Isus. Înțelegeți?

Moise era și el educat și evlavios, dar spre deosebire de celălalt, L-a ales pe Isus, deși ar fi putut să fie mult mai bogat decât primul tânăr.

Tânărul bogat avea bani și probabil câteva ferme sau poate era priceput în politică, dar Moise urma să fie următorul Faraon. Cu toate acestea, el a renunțat la tot. Dar știți ceva, copii? Când Egiptul nu va mai exista și când bogățiile nu vor mai fi, Moise va continua să trăiască pentru că a făcut alegerea corectă, pentru că a ales Călăuza corectă.

Când marile piramide nu vor mai exista... Ați citit despre piramidele din Egipt? În scurt timp ele vor fi praf și pulbere sub bomba atomică, pentru că oamenii vor arunca în aer toate bogățiile lumii, vor țipa și vor urla de durere. Înțelegeți? Toate acestea vor trece, dar cei ce primesc călăuzirea lui Isus, nu vor muri niciodată pentru că au Viața veșnică. Și chiar dacă vor muri în trupul acesta, Isus îi va învia.

Prieteni, voi trebuie să alegeți, iar alegerea pe care o veți face va hotărî unde vă veți petrece veșnicia.

Țineți minte! Isus îi spune fiecăruia dintre noi: „Urmează-Mă, dacă vrei Viața veșnică!” Înțelegeți?

„Urmează-Mă și vei avea Viața veșnică!” Desigur, acest lucru este valabil și pentru cei adulți. Dacă vreți Viața veșnică, trebuie să o primiți, iar dacă vreți religia, primiți religia, pentru că veți avea ceea ce alegeți. Dar nu uitați! Pentru mine, pentru voi și pentru acești copilași, există o invitație, pentru că Isus a zis: „Urmează-Mă și vei avea Viața veșnică!” iar aceasta este ceea ce vrem și noi, nu-i așa?

Câți dintre voi doresc să-L urmeze cu adevărat pe Isus și să spună: „Când voi fi suficient de mare ca să aleg singur... Nu-mi pasă câți bani am, nici cât sunt de sărac; nu-mi pasă dacă oamenii vor râde de mine, eu vreau să-L slujesc pe Isus. Vreau să aleg ce a ales Moise, nu tânărul bogat.”

Câți vor să facă aceasta chiar acum? Vreți cu adevărat? Aș vrea să vă ridicăți în picioare împreună cu mine, să vă puneți mâna stângă pe inimă, iar pe dreapta s-o ridicăți, să închideți ochii, să vă plecați capetele și să spuneți după mine:

„Dragă Isuse, Îți încredințez viața mea, acum, după ce am ascultat predica despre cei doi tineri care au ales, pentru că nu vreau să merg pe drumul tânărului bogat, ci doresc să urmez calea lui Moise. Eu sunt încă copil, dar călăuzește-mă Tu, Isuse, spre Viața veșnică. (Copiii repetă aceste cuvinte după fratele Branham). Acum plecați-vă capetele.

Isuse drag, într-o zi, în pelerinajul Tău pe acest pământ, oamenii au adus la Tine niște copilași ca aceștia, cărora le-am vorbit în după-amiaza aceasta. Când i-au văzut, ucenicii au zis: „Învățătorul este prea obosit pentru că a predicat toată ziua. Nu-l deranjați!” dar Tu, Isuse, le-ai răspuns: „*Lăsați copilașii să vină la Mine, căci a celor ca ei este Împărăția cerurilor.*”

Doamne Dumnezeule, primește-i și pe copilașii care se află în această școală a neprihănirii, care a fost înființată de fratele nostru. El a venit în partea aceasta a deșertului, pentru a strânge la un loc familiile care vor să se despartă de lucrurile lumii și trăiesc doar pentru Tine. Micuții lor urmăresc viețile părinților lor, pentru că

noi le suntem exemple în tot ceea ce facem.

O, Dumnezeule bun, Creatorul cerurilor și al pământului, călăuzește-ne pașii ca să nu facem nimic din ceea ce ar putea fi o piatră de poticnire pentru acești micuți, deoarece este scris că ar fi mai bine pentru noi să ni se lege de gât o piatră de moară și să fim aruncați în mare, decât să-i facem să păcătuiască.

Tu ai spus că îngerii lor văd de-a pururi fața Tatălui care este în ceruri, iar marele Înger păzitor este deasupra fiecăruia dintre aceste suflete.

În această după-amiază, ei au stat aici cu ochii larg deschiși, au răspuns la întrebări și au ascultat istorisirile Bibliei referitoare la acești doi tineri care au stat în fața alegerii.

Fiecare din acești copilași Ți-au încredințat viața lor, de aceea Te rog, o, IeHoVaH Dumnezeule, să-i călăuzești și să-i aperi. Ajută-i să găsească acea Călăuză minunată, pe Isus Hristos, care să-i îndrume atunci când se vor despărți de părinții și profesorii lor.

Condu-i și pe ei spre Viața veșnică, așa cum l-ai condus pe Moise, căci Ți-i încredințez ca slujitori ai Tăi, ca trofee și nestemate ale coroanei Tale, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă simțiți bine acum, micuților? Voi știți că Isus vă va călăuzi. Credeți aceasta, așa-i? În ce mă privește, doresc ca El să mă călăuzească, să-mi îndrepte pașii și să mă țină de mână, iar când voi ajunge la râu, să mă treacă pe partea cealaltă. Noi toți dorim aceasta, nu-i așa?

Isuse bun, călăuzește-ne și pe noi, Tată.

Acum ne vom despărți pentru că trebuie să mă întorc la Tucson, unde mă voi pregăti pentru adunările viitoare.

Dumnezeule, îi încredințez în mâna Ta pe acești oameni, pe frații Leo și Gene și pe toți creștinii de aici, cu rugămintea să-i binecuvântezi, să-i iubești și să le ierți fărădelegile, să le vindeci bolile, să-i ții întotdeauna în dragoste și în părtășie și să-i întărești pe cei oboșiți și slabi.

Uneori, Satan vine și-i descurajează, dar adu-Ți aminte că și Tu ai fost dezamăgit atunci când pământul și oamenii de pe el, Te-au părăsit. Uneori, ne părăsesc chiar și cei mai buni prieteni, dar Cel pe care L-am ales, nu ne va părăsi niciodată.

Călăuzește-ne, Doamne, spre Viața veșnică.

Te rugăm să ne îngădui să ne mai adunăm de multe ori aici pe pământ, ca să vorbim despre Tine, iar în ziua aceea măreață, când se va sfârși lumea și timpul se va revărsa în veșnicie, ajută-ne să ne întâlnim în minunata Împărăție și să trăim veșnic împreună, ca o familie unită.

Îngăduie aceasta, Doamne, și ajută-ne să lucrăm și să ne trudim din toate puterile noastre, cât timp mai strălucește soarele, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi.

.....

De sfatul Său călăuziți să mergem,

În siguranță, în brațele Lui.

Domnul să fie cu voi

Până ne întâlnim din nou.

/:Până ne întâlnim:/ (Mulțumesc, frate și soră),

Până ne întâlnim la picioarele lui Isus.

Până ne întâlnim (Mulțumesc tuturor),

Domnul să fie cu voi

Până ne întâlnim din nou!”

Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -